

ת"פ 63637/06/17 - מדינת ישראל נגד נתנאל כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 63637-06-17 מדינת ישראל נ' כהן ת"פ 43163-06-19 מדינת ישראל נ' כהן

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם נתנאל כהן

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נדב שחם

ב"כ הנאשם - עו"ד יקי קהן ועו"ד ענת שקד גולדמן

הנאשם

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במפורט בכתב אישום מתוקן בת"פ 63637-06-17, בביצוע עבירת פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 334 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). בנוסף הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן בת"פ 43163-06-19 אותו צרף, ובהתאמה הורשע גם בהפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין; בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, בהחזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**"), בנהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בנהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול לפי סעיף 26(2) לתקנות התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 בצירוף סעיף 38 לפקודת התעבורה, ובנהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשל"ל-1970 (להלן: "**פקודת ביטוח רכב מנועי**").

2. כמפורט בכתב האישום המתוקן **בת"פ 63637-06-17**, יומיים שלושה עובר לתאריך 24.6.2017 נגנבו אופניו של הנאשם בסמוך למקום עבודתו במתחם שרונה בתל אביב. לאור האמור ביום 24.6.17 בשעה 00:40 לערך, המתין הנאשם בפינת הרחובות קרליבך-בגין בתל אביב כשהוא מצויד במוט ברזל מרובע באורך של 106.5 ס"מ בפרופיל של 4 ס"מ (להלן: "**מוט הברזל**") היות וסבר כי מי שגנב את אופניו יעבור במקום. באותו המועד עבר המתלונן במקום כשהוא רכוב על זוג אופניים. הנאשם, שחשב שמדובר באופניים שנגנבו ממנו, ניגש למתלונן והלם בראשו באמצעות מוט הברזל. לנוכח התקיפה המתוארת נפל המתלונן ארצה, אולם הנאשם המשיך להכות במתלונן, הן באמצעות מוט הברזל והן באמצעות ידיו, בראשו ובידו. כתוצאה מהאמור החל הנאשם לדמם בראשו ונגרמה לו לסרציה עמוקה באורך של מספר סנטימטרים באזור הקרקפת מימין, שהצריכה סגירה של החתך באמצעות סיכות. המתלונן פונה על ידי אמבולנס לבית החולים. במעשיו המתוארים פצע הנאשם את המתלונן שלא כדין וללא הסכמתו כשהוא נושא נשק קר.

3. כמפורט **בת"פ 43163-06-19** ביום 28.6.2017, במסגרת מ"ת 63651-06-17 הורה בית המשפט כי תנאי השחרור אשר נקבעו בעניינו של הנאשם, לפיהם על הנאשם לשהות במעצר בית מוחלט בביתו ברחוב יצחק שדה 50 תל אביב תחת פיקוח אחיו, יהיו בתוקף עד להחלטה אחרת (להלן: "**ההוראה החוקית**"). ביום 20.10.2017 בשעה 3:00 לערך בסמוך לרחוב מקווה ישראל בכביש 1, בסמוך לצומת חולון, נהג הנאשם על אופנוע מסוג YAMAHA מ.ר. 7641234 השייך ליקטרינה קורטון (להלן: "**האופנוע**"). בנסיבות אלה הפר הנאשם את ההוראה החוקית וכן נהג ללא רישיון נהיגה המתאים לאופנוע, בניגוד לכיוון התנועה וכאשר הוא מצוי תחת השפעת סמים מסוג קנבוס.

4. באותן נסיבות, ניסה הנאשם להכשיל את השוטרים בעת מילוי תפקידם בכך שניסה להימלט מפניהם וכן החזיק בשתי יחידות של סם מסוג קנבוס במשקל 10.03 גרם נטו, ללא היתר כדין וללא רישיון מאת המנהל וכן בכיס הימני של הג'קט שלבש ב- 4 יחידות של סם מסוכן מסוג MDMA במשקל 4.0909 גרם נטו ובסם מסוכן מסוג קנבוס בנשקל 5.01 גרם נטו. במעשיו אלה החזיק הנאשם סמים בכמות לצריכה עצמית, ללא היתר כדין וללא רישיון מאת המנהל נהג ללא רישיון נהיגה ותחת השפעת סמים, וכן ניסה להכשיל את השוטרים במילוי תפקידם.

תסקירי שירות המבחן

5. על פי המפורט **בתסקיר הראשון** הנושא תאריך 20.11.2018, הנאשם בן 21, טרם מעצרו עבד כטבח, בעת עריכת התסקיר התגורר עם אחיו בן ה-29 אשר שימש גם כמפקח עליו בתנאי מעצרו. פורט כי הנאשם גדל והתחנך במסגרת ישיבות דתיות עד היותו בן 16, אז נשר מהלימודים על מנת לטפל באביו אשר חלה בסרטן ונפטר כשנה לאחר מכן. הנאשם מסר כי שירת שירות צבאי חלקי במשך שנה, ועל רקע קשיי הסתגלות וקשיים כלכליים ביצע עבירת עריקות ונידון למאסר צבאי ושחרר משירות. שירות המבחן פירט את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, בין היתר חזרתם בתשובה של משפחתו בהיותו ילד, חזרתו בשאלה בעקבות הפסקת לימודיו בישיבה עם שלושת אחיו, מות אביו, והחלטת אמו לנתק עמו ועם אחיו קשר. לדברי הנאשם בעקבות מעצרו החל להתקרב לדת והקשר עם אמו חודש. לדבריו, מאז התקרבותו לדת התקרב למשפחתו והקשר עמם קרוב מטיב ותומך. שירות המבחן פירט אודות הרשעותיו הקודמות של הנאשם במסגרת שירותו הצבאי ואודות שימוש שעשה הנאשם בחומרים פסיכואקטיביים באופן מזדמן כמו גם שימוש תדיר ויומיומי בקנביס. הנאשם שלל בעיית התמכרות וצורך בגמילה, דיווח כי מאז מעצרו והתקרבותו המחודשת לדת חדל משימוש בסמים ו-7 בדיקות לאיתור סמים שנערכו לו נמצאו נקיות מסמים.

6. הנאשם תאר את הרקע לביצוע העבירה מושא ת"פ 63637-06-17 ועל פי התסקיר נטל אחריות מלאה, הדגיש הבנתו לפסול ולחומרה שבמעשיו, הביע חרטה כנה ובושה, והכיר בקשר שבין אותה תקופה משברית בחייו לבין התנהגותו הפוגענית והקשה. הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית לבדיקה עצמית תוך השתלבות בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק. שירות המבחן תיאר התרשמותו מהנאשם במסגרת הליכי המעצר וציין כי תחילה התקשה הנאשם בשיתוף פעולה ובהמשך שינה התנהגותו. שירות המבחן העריך את הסיכון בעניינו של הנאשם, תוך שקילת נסיבותיו, השימוש בסמים וקשייו הרגשיים לצד זאת בחן גורמים מפחיתי הסיכון תוך שציין מוטיבציה ראשונית אצל הנאשם לקשר עם שירות המבחן ולקבלת טיפול מתאים, חידוש הקשר עם משפחתו, התקרבותו המחודשת לדת והפסקה משימוש בסמים. בסופו של יום העריך שירות המבחן את הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם כנמוכה, ואת מידת החומרה באם תתרחש כבינונית.

7. לאור התרשמותו כי הסיכון במצבו של הנאשם עשוי לפחות בכפוף להשתלבותו בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון על מנת לקדם השתלבות הנאשם בהליכי טיפול ושיקום. בהסכמת הצדדים נדחה הדיון כמבוקש.

8. **בתסקיר השני** שהתקבל נושא תאריך 27.3.2019 פורט כי בתקופת הדחיה השתלב הנאשם בקבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק. עוד צוין כי בתחילת שנת 2019 נרצח אחיו של הנאשם בפיגוע ירי במהלך שירותי הצבאי, ובעקבות כך בחר הנאשם להתאחד עם משפחתו ולהעתיק מגוריו לירושלים. פורט כי על אף המעבר, הנאשם המשיך להגיע למספר מפגשים קבוצתיים נוספים במהלכם התייחס לתכנים סביב זהות ודת ולהשלכות השונות של אובדן אחיו עליו ועל משפחתו. שירות המבחן ציין כי הנאשם עזב את הקבוצה והיה מצוי בהמתנה להשתלב בקבוצת צעירים במחוז ירושלים. הנאשם שיתף בקשייו הרבים, כששירות המבחן התרשם כי הוא אוצר בתוכו כעסים רבים, להם מתקשה לתת ביטוי. עוד הוסיף שירות המבחן כי בעקבות רצח אחיו החל הנאשם בטיפול פרטני אצל מטפל מטעם משרד הביטחון, אשר בשיחות עמו הצליח לשתף מעולמו הפנימי, לרבות חלקים הקשורים לעבירה ולהשלכותיה. לאור המפורט, המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון על מנת לקדם השתלבות הנאשם בהליכי טיפול ושיקום באזור מגוריו. בהסכמת הצדדים נעתרתי לבקשת שירות המבחן.

9. **בתסקיר השלישי** שהתקבל נושא תאריך 3.7.2019 פורט כי הנאשם העתיק אזור מגוריו לבית אמו בירושלים, החל ללמוד בישיבה, והשתלב בקבוצת צעירים אשר נמסר כי לוקח חלק פעיל במפגשיה. פורט כי מחוות דעתו של המטפל הפרטני עמו נפגש הנאשם עולה כי גם בפניו הביע הנאשם צער וחרטה רבה על מעשיו ועל סגנון חייו שקדם לאירוע העבירה. כמו כן עולה כי המטפל אינו רואה סיכון ממשי להישנות העבירה. שירות המבחן התרשם מהפחתה בסיכון ובצורך להמשיך להעמיק את אבחון והשתלבותו של הנאשם בטיפול הפרטני והקבוצתי, ובהתאם המליץ על דחיית הדיון למשך מספר חודשים. בהסכמת הצדדים נדחה הדיון כפי שהומלץ.

10. **בתסקיר הרביעי** שהתקבל נושא תאריך 10.11.2019 פורט כי הנאשם החסיר מספר מפגשים בקבוצת הצעירים אך הגיע לרובם. כמו כן נמסר כי מנחי הקבוצה התרשמו כי חרף השתתפותו הפעילה של הנאשם במפגשים, ישנו קושי וניתוק רגשי מסוים מהחלקים המורכבים יותר המאפיינים את חייו והוא נוטה להתמקד בהצגת החלקים החיוביים בלבד. בהקשר זה התרשם שירות המבחן כי המדובר בסיכון להישנות ביצוע עבירות, אך עם זאת קיימת הבנה

כי הנאשם נמצא באמצעו של תהליך וכי המדובר בין השאר בגישת החיים אותה גיבש לעצמו עם חזרתו בתשובה. נמסר כי הבדיקות שנעשו לנאשם לאיתור סמים הניבו תוצאה שלילית, ולמרות שנעדר ממספר בדיקות שלל הנאשם באופן מוחלט שימוש בסמים ויחס את היעדרותו ללימודיו בישיבה. בניגוד להתרשמות מנחי קבוצת הצעירים, בחוות דעת מטפלו הפרטני של הנאשם צוין כי המטפל אינו מתרשם מסיכון ממשי להישנות עבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה תובנה לחומרת מעשיו והשלכות על הנפגע ועל חייו שלו. שירות המבחן ציין את שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפול, הקפדתו על התנאים המגבילים, היעדר מעורבות נוספת בפלילים, והתהליך שעבר הנאשם הכולל התבוננות עצמית, עיסוק בגיבוש זהות, שינוי אורח חייו וניהול סדר יום עקבי ותקין הכולל לימוד בישיבה. לאור אלה התרשם שירות המבחן מהפחתה בסיכון להישנות מעורבות בעבירות אלימות.

11. שירות המבחן פירט את התלבטותו, כשמחד חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם ומאידך חשיבות ענישה שתאפשר לנאשם להמשיך בתהליך השיקום בו מצוי. להערכת שירות המבחן ענישה של מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות עלולה לערער את היציבות שבנה. לאור האמור בא שירות המבחן בהמלצה לענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות, לצד ענישה מותנית וכן צו מבחן למשך שנה.

12. לאחר שביום 16.12.2019 הנאשם הודה בכתב האישום המצורף (ת"פ 43163-06-19) ולאור חובת קבלת תסקיר נוכח גילו בעת ביצוע העבירות, הוריתי על עריכת תסקיר נוסף ביחס לעבירות הנוספות בביצוען הורשע הנאשם. **בתסקיר החמישי** נושא תאריך 15.3.2020 פורט כי הנאשם ממשיך להשתתף בקבוצת הצעירים ולהיפגש עם המטפל הפרטני מטעם משרד הביטחון. ממנחי קבוצת הצעירים נמסר כי הנאשם משתדל ועושה מאמץ להיות קשוב ולהפנים את השיקוף שהקבוצה מעבירה לו בנוגע לדרך התמודדותו הנוקשה עם קשייו באמצעות אמונתו הדתית. פורט כי מחוות דעתו של המטפל הפרטני עולה כי הנאשם התחיל לפתח מצפן פנימי ועמוד שדרה שבהמשך עבודה מעמיקה יסיעו לו להתנהל כאדם בוגר, עצמאי, מודע ואחראי בסביבתו הקרובה ובחברה באופן כללי. כמו כן מסר המטפל כי במהלך השנה בה נפגש עם הנאשם הוא אינו מבחין בדפוסים עברייניים מושרשים ואינו רואה סיכון להישנות עבירות. להערכת שירות המבחן קיים פער מסוים בין נקודת מבטו של הנאשם לגבי השינוי שעובר לבין נקודת מבטם של הגורמים המטפלים בו, דבר המשקף כי לצד המאמץ והשינוי שכבר ניתן להבחין בו, ישנה עוד דרך ארוכה בטיפול. פורט כי הנאשם נקי מסמים בהסתמך על בדיקות שנערכו לו.

13. בהתייחס לעבירות בהם הורשע בכתב האישום המצורף מסר הנאשם כי בעת ביצוע העבירות שהם בתנאי מעצר בית מלא בבית אחיו בתל אביב ונהג להשתמש בסמים מסוגים שונים באופן אינטנסיבי, ולטענתו לא פעל מתוך שיקול דעת תקין, לדבריו, היה שריו במצב נפשי מורכב. הנאשם ציין כי כיום נמצא במקום שונה הן מבחינת ניקיונו המתמשך מסמים הן בדעה החיובית שמחזיק כלפי מערכת אכיפת החוק. צוין כי כבר בשלבים המוקדמים יותר בטיפול שיתף הנאשם במעשי העבירה בתיק המצורף, לקח אחריות מלאה והביע חרטה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה תובנה לחומרת מעשיו ומודעות לגבי המצב בו היה שריו בתקופת ביצוע העבירה וכן לגבי ההשלכות שעלולות להיות לעבירות מהסוג שביצע. שירות המבחן בחן את נסיבות הנאשם והתקדמותו בטיפול, ולהתרשמותו קיימת הפחתה בסיכון להישנות מעורבותו בעבירות אלימות. שירות המבחן שב על המלצתו לענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות, לצד ענישה מותנית וצו מבחן למשך שנה. כמו כן המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם מבית הדין הצבאי.

תמצית ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

14. **מטעם המאשימה העיד המתלונן** אשר תאר כי רכב על אופניו החשמליים ואז הותקף על ידי הנאשם ונפל, בדיעבד הסתבר כי הותקף מוט ברזל, לדבריו, הנאשם לא הפסיק להכות בו עד אשר התערבו אנשים שהיו במקום. עוד סיפר כי בעקבות התקיפה הובהל לבית החולים שם תפרו את ראשו בעזרת מספר תפרים ואף תיאר כי חש בכאבים חזקים. בעת עדות המתלונן הביע הנאשם חרטה על מעשיו וביקש את סליחת המתלונן.

15. **ב"כ המאשימה הגיש ראיות לעונש כמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 3.5.20 (עת/1 - עת/5)** והפנה לערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות בהם הורשע הנאשם. עתירת המאשימה היא לקביעת שני אירועים בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, ומתחמים בהתאמה. לטענתו, בנסיבות ובראי הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם עבור עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות נע בין 18 ו-36 חודשי מאסר, אשר לעבירות מושא ת"פ 43163-06-19 עתר לקביעת מתחם שנע בין 6 ו-12 חודשי מאסר. עתירת המאשימה היא כי רצפת מתחם עונש כולל תקבע על 24 חודשי מאסר. המאשימה הסכימה כי נכון במקרה זה לחרוג לקולא מהמתחם שיקבע משיקולי שיקום ועל כן עתרה לעונש של 14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית מסוג מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי למתלונן, קנס ופסילה, תוך שהפנה לפסיקה התומכת בטיעונו. עוד ציין קיומה של פסילת חובה בת 3 חודשים וביקש כי אורה על פסילת רישיונו של הנאשם למשך 8 חודשים לצד פסילה על תנאי. לעניין הפעלת המאסר המותנה התלוו ועומד כנגד הנאשם, ביקש להפעילו בחופף. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירות וטען לחומרתן. בנוסף, ציין את המפורט בתסקירי שירות המבחן והמלצתם וטען כי חרף ההיבטים הטיפוליים והשיקומיים העולים מהתסקירים, המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירות שביצע הנאשם או נותנת כל משקל לחשיבות ההרתעה והגמול.

16. **מטעם ההגנה העיד אביו החורג של הנאשם** אשר פירט אודות עזיבת הנאשם ואחיו, לאחר מות אביו, את בית אימם, וחזרתם בשאלה. לדבריו, ולאחר מות אחיו הביע הנאשם רצונו לשוב לבית אמו והתקבל בשמחה. לדבריו, הנאשם עבר הליך שיקום רציני, השלים לימודים ושב ללמוד תורה ואף פגש בבחורה אתה הוא ככל הנראה עתיד להתחתן. אביו החורג של הנאשם ביקש שבית המשפט יראה לנגד עיניו את השיקום המטיב שעשה הנאשם ואת השינוי באורחות חייו, וציין כי הוא ורעייתו עוקבים אחרי התקדמות הנאשם ומסייעים לו בכל שנדרש.

17. **ב"כ הנאשם** עתר לאימוץ המלצת שירות המבחן להשתתף עונש בדמות צו של"צ, אף לתקופה ממושכת יותר מזו שהמליץ עליה שירות המבחן. הסנגור הפנה להליך השיקומי המשמעותי שעובר הנאשם, לחזרתו בתשובה ולשינוי שעשה באורח חייו והדגיש את חלופי הזמן הרב מאז ביצוע העבירות, כ-3 שנים. בנוסף, הפנה לתסקירים שהתקבלו ולרקע המורכב של הנאשם, ולשימוש בסמים, תוך שהדגיש כי כיום הנאשם נקי מסמים מזה תקופה ארוכה ולא הסתבך בפלילים מאז האירוע המתואר בכתב האישום המצורף (ת"פ 43163-06-19). עוד ציין כי העבירות נעברו כשהנאשם היה על גבול הקטינות. בנוסף, הפנה לחרטה האמתית והכנה של הנאשם והאמפתיה שהפגין כלפי המתלונן.

דברי הנאשם

18. הנאשם הביע חרטה והבנה בדבר חומרה הרבה שלצד תקיפת המתלונן. לדבריו, כיום שינה דרכיו עושה כל שביכולתו על מנת להיטיב עם הסובבים אותו, כמו גם משתתף בטיפול פרטני עם פסיכולוג. הנאשם פירט אודות

התקופה הקשה שחוזה, מות אביו אובדן האמון, חזרתו בשאלה, והשימוש בסמים. לדבריו, כיום חי את חייו בדרך התורה, לא יחזור למציאות בה הוא משתמש בסמים ונג דרכים אלימות.

מתחם העונש ההולם

19. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. הערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות בה הורשע הנאשם הוא ערך שלמות הגוף והנפש והאוטונומיה של אדם על גופו. פציעת אדם בנשק קר מסכנת ערכים מוגנים אלה באופן ממשי, ועניין זה בא לידי ביטוי בעונש המקסימלי לצד העבירה המדגיש את חומרתה (ת"פ (ת"א) 21194-05-14 **מדינת ישראל נ' מרעב** (29.1.2019)). בית המשפט העליון שב וקבע כי בעבירה הנדונה יש לנקוט ביד קשה, וראוי להעדיף שיקולים של הרתעה כללית והגנה על שלום הציבור על פני נסיבות אישיות. ראו ע"פ 6260/05 **חדרה נ' מדינת ישראל** (23.02.2006):

"שוב ושוב, נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים או בנשק קר אחר ולפעמים אף בנשק חם לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של מקרים אלה, אין מנוס אלא לנקוט גישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כללים על פני שיקולים אינדיבידואליים".

20. הערכים המוגנים שבבסיס העבירות שעניינן נהיגה תחת השפעת סמים ללא רישיון וללא ביטוח, מתרכזים בערך שמירת החיים ושלמות הגוף, ההגנה על שלומם וביטחונם של ציבור משתמשי הדרך. הערכים המוגנים עליהם באה עבירת ההפרעה לשוטרי להגן הם שלטון החוק והתפקוד התקין של השירות הציבורי ועובדיו כנאמני הציבור. ערך מוגן נוסף נוגע לשמירה על הסדר הציבורי ועל מלאכת השוטרים האמונים על אכיפת החוק והחשש כי מביצוע עבירות מהסוג הנדון ייפגע כפועל יוצא הציבור. יש לתת את הדעת לקושי הטבעי שבביצוע עבודת המשטרה, לאור נקודות חיכוך ברורות עם האוכלוסייה ולחשיבות תפקוד תקין של המשטרה לקיומה של חברה דמוקרטית. על כן, יש להבטיח את יכולתם של שוטרי משטרת ישראל לבצע את תפקידם על פי חוק, ללא חשש ומורא. הערך המוגן בעבירת החזקת הסמים הוא שלום הציבור ובטחונו כמו גם החוסן החברתי, ובריאות הפרט והציבור (ר' בהקשר זה ת"פ (י-ם) 48938-01-15 **מדינת ישראל נ' דוד קריכלי** (6.6.2016)).

21. **בעת בחינת נסיבות ביצוע העבירה מושא ת"פ 63637-06-17** שעניינה פציעה בנסיבות מחמירות, לא ניתן להתעלם לחומרה מהתכנון אשר קדם לביצוע העבירה, משהנאשם הצטייד מבעוד מועד בנשק קר בדמות מוט ברזל אימתני (מרובע, באורך 106.5 ס"מ בפרופיל של 4 ס"מ) (ע"ת/4), והמתין שהגורם שגנב את אופניו מספר ימים קודם לכן לטענתו יעבור במקום. כשסבר כי איתר את אופניו עליהם רכב המתלונן, בפרץ אלימות ממשי ומתמשך, הלם במתלונן תחילה בראשו ולאחר שנפל המתלונן ארצה, המשיך להכות בו באמצעות מוט הברזל ובידיו, בראשו ובידיו, עד אשר הגיעו אנשים למקום. מעשיו של הנאשם גרמו לנזק ממשי למתלונן, בדמות לסרציה עמוקה באורך של כמספר ס"מ בקרקפת שהצריכה סגירה של החתך באמצעות סיכות, כפי שאף ניתן ללמוד מהתעודה הרפואית שהוגשה (ע"ת/5) ומתמונות פציעתו של המתלונן (ע"ת/2). הנזק למתלונן אף עולה מתמונות זירת האירוע (ע"ת/3). נזק זה הוא כאין וכאפס לנזק שיכול היה להיגרם למתלונן ממעשי הנאשם, שיכול היה להיות חמור לאין ארוך. באופן ממתן במידת מה יישקל גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה (על גבול קטניות), העדר התמיכה ומסלול ההתדרדרות בו היה מצוי

באותה העת, מבלי שישמע שיש בכך כדי להצדיק ולו במעט את מעשיו.

22. אשר לנסיבות ביצוע העבירות מושא ת"פ 43163-06-19, המדובר בנהיגה פרועה ומסוכנת תוך הפרת צו שיפוטי אשר אסר על הנאשם לצאת מביתו, כל זאת בעת היה הנאשם תחת השפעת סמים לצד החזקת סמים מסוג קנבוס ו-MDMA, ובעת שהנאשם ניסה להימלט מהשוטרים שנכחו במקום. האירוע התרחש בשעה 3:00 לפנות בוקר, שעה בה באופן טבעי פחות תנועה בכבישים, וגם בקשר לעבירות אלה, פוטנציאל הנזק לצד ביצוע העבירות ממשי ומשמעותי וחמור במידה רבה מהנזק שנגרם הלכה למעשה וכולל נזק פוטנציאלי של פגיעה בחיי אדם (רע"פ 6439/06 קריטי נגד מדינת ישראל (19.10.06)).

23. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת הפציעה בנסיבות מחמירות תוך נשיאת נשק קר, לא יכול להיות חולק כי על פי ההלכה הפסוקה נקבעה ענישה מחמירה לצידה, הכוללת עונשי מאסר ממשיים, פעמים רבות לתקופה לא מבוטלת, לצד ענישה נלווית. ראו לשם הדוגמא ע"פ 5200/16 כבוב נ' מדינת ישראל (3.11.2016), ההפניה לפסיקה והאמירה הנורמטיבית שם הרלבנטית לעניינו. כן ראו את פסיקה אליה הפנה בית המשפט בת"פ (אילת) 36495-08-13 מדינת ישראל נ' נ' (19.5.2014). לצד זאת ראורע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (18.7.2017), שם הוחמר עונשו של המערער במסגרת הערעור לשנת מאסר לאחר שתקף אחר באמצעות בקבוק משקה, הטיח בקבוק שבור בפניו וגרם לו לחתך עמוק של כ- 10 ס"מ. תחתית מתחם הענישה נקבע לעונש של 9 חודשים. ראו גם (עפ"ג (מרכז) 14568-04-15 יאסין נ' מדינת ישראל (1.11.2015)).

24. אשר לעבירה של החזקת הסמים לצריכה עצמית, בדרך כלל, בסוג זה של עבירה תחתית מתחם העונש נקבעת באופן תדיר על מאסר על תנאי לצד פסילה וקנס, ותקרתו על מספר חודשי מאסר בפועל, זאת גם בנסיבות של החזקת סם קשה (ראו לשם הדוגמא: ת"פ (רמ') 4001-11-12 מדינת ישראל נ' צפירה (23.2.15) והפסיקה המוזכרת שם). לעניין עבירות התעבורה, מתחם העונש הנהוג נקבע בין פסילת המינימום בת 3 חודשים ועד פסילה של 11 חודשים, לצד מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס. לעניין עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, מפסיקתו של בית המשפט העליון עולה כי כאשר מדובר בהרשעה ראשונה, אזי הענישה מתחילה ממאסר על תנאי בצירוף פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, פסילה על תנאי וקנס. ראו למשל: רע"פ 6661/14 קוליה נ' מדינת ישראל (19.1.2015); רע"פ 10284/07 קדוש נ' מדינת ישראל (22.1.2008). לעניין עבירת ההפרעה לשוטר, נראה כי קיים מנעד שבין מאסרים מותנים לבין תקופת מאסר אותה ניתן לרצות בעבודות שירות כל מקרה ונסיבותיו (ראו למשל: ת"פ (פ"ת) 37099-01-13 מדינת ישראל נגד סקלרוד (30.01.2014), והפסיקה המוזכרת שם).

25. בראי המפורט לעיל, ובכלל זאת נסיבות ביצוע העבירה, הערכים המוגנים בעבירות, מידת הפגיעה בהם והענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה לאירוע שעניינו עבירת הפציעה בנסיבות מחמירות בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלונן. בקשר לאירוע שעניינו ביצוע העבירות מושא ת"פ 43163-06-19, מצאתי לקבוע מתחם ענישה שבין תקופת מאסר בת 6 חודשים אותה ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון ופסילה על תנאי. מתחם כולל, תוך חפיפה מסוימת בין המתחמים שנקבעו, יקבע בין 15 ו- 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית (ראו בקשר לתכלית קביעת מספר מתחמי ענישה או מתחם כולל ע"פ 6888/17 שירזי נ' מדינת ישראל (10.12.2018)).

גזירת העונש הקונקרטי לנאשם

26. הנאשם, צעיר, יליד 1997, ונסיבות חייו מורכבות ומפורטות בהרחבה בתסקירי שירות המבחן ובסקירתם לעיל. ניתן לסכמן ולציין כי בגיל צעיר, בעקבות מורכבות מצבו המשפחתי ומותו של אביו, התמודד הנאשם עם קשיים לא מבוטלים והזנחה רגשית, וניתן לומר כי אף איבד את דרכו ומצא מפלט בהתנהלות שולית הכוללת שימוש בסמים. כך, על פי התסקירים, בתמצית, גדל הנאשם והתחנך בישיבה דתית, עד שנשר ממסגרת זו על מנת לטפל באביו החולה במשך כשנה עד אשר נפטר. לאחר מות אביו חווה הנאשם משבר אמון, חזר בשאלה, עבר להתגורר בתל אביב עם אחד מאחיו, ניהל אורח חיים שולי וצרך סמים באופן התמכרותי. בעת ניהול ההליך, במהלכו אף נרצח אחיו על ידי מפגעים, בסיוע שירות המבחן וטיפול על ידי משרד הביטחון, ערך הנאשם שינוי ממשתי ומשמעותי בחייו והוא בעיצומו של השינוי, נגמל מסמים, חזר בתשובה, חזר לבית הוריו בירושלים והחל ללמוד בישיבה. ההליך הטיפולי שיקומי שעובר הנאשם ממשתי, ממושך ומטיב וכולל מפגשים טיפוליים קבוצתיים, וכן טיפולים פרטניים ומפגשים עם פסיכולוג מטעם משרד הביטחון. נותרה עדיין דרך לעשות במסגרת ההליך השיקומי, יחד עם זאת, ניתן להתרשם כי הנאשם שינה את דרכיו, ונראה כי חדל משימוש בחומרים פסיכואקטיביים ונקי מסמים תקופה ארוכה. מאז ביצוע העבירות חלף פרק זמן ממשתי נוספות. הנאשם היה נתון במעצר משך יום אחד ומאז נתון תחת תנאים מגבילים, תחילה במעצר בית ולאחריה במעצר אדם, וכיום בתנאים של מעצר בית לילי. גם הקושי הכרוך בכך בא בין שיקולי.

27. כחלק מהדרך השיקומית שעושה הנאשם, הודה הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו, הביע חרטה על ביצועו, ואף התנצל מעומק ליבו בפני המתלונן אותו פצע. בהודייתו אף חסך הנאשם את הצורך בשמיעת עדות המתלונן (הגם שהמתלונן בחר להעיד במסגרת הראיות לעונש). נתונים אלה ישקלו לזכותו, לצד הדרך השיקומית שעושה וגילו הצעיר עד מאוד בעת ביצוע העבירות. בעת בחינת נסיבותיו של הנאשם, כמו גם הדרך שעשה לשיקום עד כה שקלתי את הרשעותיו הקודמות של הנאשם בזמן שירותו הצבאי (ע/ת1), ובפרט הרשעתו בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית, בגינה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי למשך 3 חודשים (יסומן עתה עת/ת6). אין ספק שהנאשם היה במסלול התדרדרות ובזכות ההליך השיקומי ותמיכת בני משפחתו שינה את דרכיו.

28. בנסיבות המתוארות, מבלי להתעלם מחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם על נסיבותיהן כמפורט לעיל, נראה כי נכון במקרה זה לסטות ממתחם הענישה אשר נקבע משיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40 ד(א) לחוק העונשין. זאת בפרט מקום בו בתחתית מתחם העונש ההולם הכולל נקבע עונש מאסר מאחורי סורג ובריה בן 15 חודשים. ברי כי עונש מאסר בפועל שכזה יביא לקטיעת ההליך השיקומי המוצלח בו נוטל הנאשם חלק, ועלול להביא להתדרדרות הנאשם אשר עשה דרך משמעותית וממשית לשיקום, תוך חשיפתו לגורמים עבריינים, ואף לחזרתו לשימוש בסמים. במאמר מוסגר יצוין כי מהטיעון לעונש עולה שגם המאשימה הסכימה כי נכון במקרה זה לסטות ממתחם הענישה שהציעה, אך סברה כי נכון לגזור על הנאשם עונש בן 14 חודשי מאסר בפועל.

29. כפי שנקבע בע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018), הגם שאת סעיף 40 ד(א) לחוק העונשין יש ליישם בזהירות, יש לתת לו משמעות מעשית, תוך העדפת שיקולי שיקום:

"חשוב לשים לב כי המחוקק הקנה שיקול דעת רחב לבית המשפט ביישומו של הסעיף וכי נקודת המוצא בהפעלתו היא העדפתם של שיקולי שיקום (ראו: אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם

העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 546 (קֶרן אזולאי ואחרים עורכים, 2018) (להלן: גזל-אייל)). אכן, לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום (שם, בעמ' 550-551).

ראו גם ת"פ (מחוזי ח"י) 48024-03-17 מדינת ישראל נ' פייבושנקו (14.6.2018) שם הבהיר בית המשפט כי יישום סעיף 40ד(א) לחוק העונשין נתון במידה רבה לשיקול דעתה של הערכאה הדיונית, המתרשמת מסיכויי השיקום ומעריכה אותם. עוד נקבע כי במקרים מסוג זה הקו המנחה הוא שימור סיכויי השיקום גם תוך פגיעה מסוימת בשיקולי ההלימה.

30. בעת ההחלטה לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וההחלטה באשר לעונש שייגזר על הנאשם, נתתי דעתי למפורט בתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו, בהם פורט כי הסיכון הנשקף מפני הנאשם להישנות אלימות נמוך, וכן מידת החומרה באם תתרחש היא בינונית. בנוסף, שקלתי את המלצת שירות המבחן ועתירת ההגנה לגזור על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 300 שעות, ואת התרשמות שירות המבחן לפיה ענישה לנאשם בדמות מאסר בבית הסוהר או בעבודות שירות, עלולה לפגוע בתהליך הטיפול ובהישגי הנאשם ולערער את היציבות שבנה.

31. מבלי להקל ראש בהמלצת שירות המבחן, המהווה בסיס להחלטתי לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה, אינני מוצאת כי נכון להרחיק לכת, בנסיבות העבירות אותן ביצע הנאשם וחומרתן, ולהסתפק בעונש מסוג של"צ לצד ענישה נלווית. לאחר שקילת נסיבותיו של הנאשם ושיקומו אל מול העבירות שביצע בנסיבותיהן וחומרתן, תוך מתן בכורה לשיקולי השיקום ואיזון אל מול עיקרון ההלימה וחשיבות ההרתעה ובכללה הרתעת היחיד והרבים, מסקנתי היא כי לא ניתן להימנע מהשתת עונש של מאסר על הנאשם, חרף ההליך השיקומי המבורך שעבר. יחד עם זאת, ובניגוד לעמדת המאשימה, על מנת שלא לחבל בשיקום הנאשם, משכו של עונש המאסר שייגזר יהיה כזה אותו ניתן לרצות בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת הממונה. העונש מסוג זה (לצד ענישה נלווית ובכללה פיצוי ממשי למתלונן ומאסר על תנאי) הוא עונש קונקרטי וממשי המבטא את הפסול והחומרה שבמעשי הנאשם ונותן מקום גם לעיקרון הגמול וההלימה, ואשר ימנע במידה מספקת להשקפתי את סכנת ההידרדרות של הנאשם ואף יאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול בו הוא נוטל חלק בגילו הצעיר לטובתו ולטובת האינטרס הציבורי בכללותו.

32. אשר על כן, ולאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר לפיה נמצא הנאשם כשיר לבצען, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בחברת קדישא לעדת הבבלים בירושלים ברח' שערי צדק 1, ירושלים. הנאשם יתייצב במפקדת מחוז דרום ביום 4.2.2021 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן השלושה חודשים אשר הושת על הנאשם בבית דין צבאי מחוזי - דרום 441-2016 ביום 28.9.2016, בחופף לעונש המאסר בעבודות שירות אשר נגזר. בסך הכל ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

- ב. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף.
- ג. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת סמים או עבירת איומים.
- ד. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט תוך 48 שעות. לא יופקד הרישיון, יחשב הנאשם כפסול מלנהוג מהיום, אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.
- ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי, והתנאי הוא שמשך שנתיים מהיום לא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול, ובעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.
- ו. קנס בסך 1,500 ₪, או למשך 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 01/11/20.
- לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
- ז. הנאשם יצהיר על התחייבותו בסך 5,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע.
- ח. פיצוי למתלון **בת"פ 63637-06-17** בסך 6,000 ₪, אשר ישולם ב-6 תשלומים חודשיים ושווים ורציפים, שהראשון בהם ביום 01/11/20. לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפירעון.
- פרטי המתלון ימסרו למזכירות על-ידי המאשימה.
- ט. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו. שירות המבחן יגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.
- ניתן צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה. אני מורה על השמדת הסמים שנתפסו.
- ככל שקיימים כספים שהופקדו במסגרת הליכים הקשורים לתיקים הפליליים הנדונים, אלה ישולמו על חשבון הפיצוי אשר נפסק.
- משהמאשימה, בסופו של יום, לא ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולא ביקשה לחלט כספים שנתפסו מידיו, ומשהנאשם הודה בסופו של יום במסגרת הסדר דיוני שכלל תיקון של כתב האישום הרלוונטי לתפיסת הכספים והחפצים מידיו, הרי שהכספים והחפצים התפוסים במסגרת ת"פ 43163-06-19 יושבו לידי הנאשם, בכפוף לכל מניעה על פי דין.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"א, 22 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.